

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 348. Tot en met 31 december 1948 werden er door een staking, uitgeroepen door de Amerikaanse vakbond van musici, geen grammofoonplaten opgenomen. Tenminste, geen instrumentale muziek, en wat voor soort muziek dan ook. Een van de gevolgen was de verandering in smaak ^{bij} het publiek, van instrumentaal naar vocaal, want er ~~kon~~ wel ^{kon} gezongen worden op de plaat omdat vocalisten geen lid van de bond ~~mochten~~ ^{mochten} zijn, ~~het~~ ^{het} als accodeonisten. Dus op de plaat: zingen met trekpiano-begeleiding. De plaat was belangrijk in de promotie van kleine en grote jazzorkesten. Die laatste hadden het al moeilijk door het oplopen van gages en transportkosten, de extra belastingen die na de oorlog, dus na '45 zouden worden afgeschaft bleven gehandhaafd. Kortom de vakbond, de AFM, won, ~~het~~ ^{de} maar de big bands verloren. Goed, waar het op dit moment om gaat: ingaande 1 januari 1949 kon er weer opgenomen worden, Miles Davis werd door de jonge platenmaatschappij Capitol benaderd en op de 21 ^{ste} deed hij in NYC zijn eerste session met het orkest dat september '48 in de Royal Roost gespeeld had. Met een paar veranderingen wat de musici betreft. Miles Davis-trompet, Kai Winding-trombone, Junior Collins-hoorn, Bill Barber-tuba, Lee Konitz-alt, Gerry Mulligan-baritonsaxofoon Al Haig-piano, Joe Shulman van de Claude Thornhill Band op bas, Max Roach-drums. / Bij de vier stukken waren er twee bekend van de radio-uitzendingen vanuit de Royal Roost, de eerste twee zijn nieuw. Gerry Mulligan schreef het eerste, gaf het als titel de bijnaam die Miles Davis hem gaf. "Jeru".
~~Miles Davis a/h Orchestra: Jeru (Gerry Mulligan)
A/2 - 3:09 - Capitol 5C 052-80798
"Jeru" van Gerry Mulligan.~~

Drie van de vier stukken bij die eerste session waren bekend van de radio-uitzendingen vanuit de Royal Roost, het grote verschil was dat er, ondanks de meestal kortere duur van de vertolkingen, meer solisten te horen waren. En het eerste stuk was geheel nieuw, Gerry Mulligan schreef het en gaf het als titel de bijnaam die hij van Miles Davis gekregen had, "Jeru".
Miles Davis a/h Orchestra: Jeru (Gerry Mulligan)
A/2 - 3:09 - Capitol 5C 052-80798

in het algemeen.

"Jeru" van Gerry Mulligan. Nu: het John Lewis-arrangement van het Denzil Best up-tempo stuk "Move".

Miles Davis a/h Orchestra: Move (Denzil Best)

A/1 - 2:31 - idem

"Move" van Denzil Best, arrangement: John Lewis. Als componist is pianist George Wallington bekend door één prachtig stuk, Gerry Mulligan arrangeerde "Godchild".

Miles Davis a/h Orchestra: Godchild (George Wallington)

A/3 - 3:06 - idem

"Godchild", thema van George Wallington, arrangement Gerry Mulligan. Tenslotte het Bud Powell-stuk dat in september '48 onder de ~~titel~~ "Hallucinations" gespeeld werd en hier onder de oorspronkelijke. John Lewis arrangeerde "Budo".

Miles Davis a/h Orchestra: Budo (Bud Powell)

A/4 - 2:31 - idem

"Budo" van Bud Powell, gearrangeerd door John Lewis voor Miles Davis and his Orchestra, zomer '48. Deze Capitol-session in NYC was van 21 januari 1949 en dit was de bezetting. Miles Davis trompet, Kai Winding-trombone, Junior Collins-hoorn, Bill Barber tuba, Lee Konitz-alt, Gerry Mulligan-baritonsaxofoon. Al Haig-piano, Joe Shulman-bas, Max Roach-drums.

De tweede session met ook weer vier stukken, bracht geheel nieuwe muziek. In de bezetting weer wat veranderingen: de trombonist is nu Jay Jay Johnson, op hoorn Sandy Siegelstein van de Claude Thornhill Band. John Lewis speelt piano, net als in de september '48-bezetting, de bassist is ~~nu~~ Nelson Boyd, de drummer Kenny Clarke, tijdelijk terug uit Parijs. Gerry Mulligan is de auteur van het eerste stuk: "Venus de Milo".

Miles Davis a/h Orchestra: Venus de Milo (Gerry Mulligan)

A/5 - 3:09 - idem

"Venus de Milo" van Gerry Mulligan. John Lewis maakte het tweede stuk: "Rouge".

Miles Davis a/h Orchestra: Rouge (John Lewis)

A/6 - 3:12 - idem

"Rouge" van John Lewis. Miles Davis had zelf nu ook een stuk gemaakt, over de componist is jaren lang verwarring geweest omdat Davis daarvoor, om een of andere reden, de naam van zijn moeder had gedeponereerd: Cleo Henry. Het arrangement is van Gil Evans. "Boplicity".

Miles Davis a/h Orchestra: Boplicity (Cleo Henry=Miles Davis)
B/1 - 2:58 - idem

"Boplicity", thema van Miles Davis, arrangement Gil Evans. Het vierde en laatste stuk was een ook in harmonisch opzicht behoorlijk gecompliceerde blues. Deze werd aangedragen door de trompettist, maar vooral arrangeur/componist John Carisi, ook weer een musicus die bij Claude Thornhill gespeeld had. Dit is zijn "Israel".

Miles Davis a/h Orchestra: Israel (John Carisi)
B/2 - 2:14 - idem

"Israel" van John Carisi. Vierde en laatste stuk van de tweede Capitol-session in NYC van Miles Davis and his Orchestra, 22 april 1949. Miles Davis-trompet, Jay Jay Johnson-trombone, Sandy Siegelstein-hoorn, Bill Barber-tuba, Lee Konitz-alt, Gerry Mulligan-baritonsaxofoon. John Lewis-piano, Nelson Boyd-bas, Kenny Clarke-drums. De derde en laatste session voor Capitol was bijna een jaar later, op 9 maart 1950. Volgende keer: Miles Davis op het eerste jazzfestival in Parijs, mei '49. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 348, Mdr.

Later zou dit orkest
jensemd worden:
The Birth of the Cool Band. ⁰⁰⁰⁰⁰

NA 104 043

28:53

own. 02.10.86